

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes Ziemassvētku runa Latvijas Televīzijā 2003.gada 24.decembrī

Labvakar jūsmājās, un Priecīgus Ziemassvētkus visiem!

Ārā ir auksts un tumšs. Daba ir aizmigusi, tā atpūšas no pagājušā augšanas cikla un gatavojas nākamajam. Ziemassvētki sabrauc “zālīti mīdami, asniņus celdami”. Uz laukiem jau dīgst zelmenis, jau snauz nākamā gada asniņi.

Mēs, cilvēki, svinam svētkus ar iepriekšējā gada savākto ražu, un Ziemassvētkos, šajās dienās līdz jaungadam varam arī atskatīties uz to, ko iepriekšējā gadā esam paveikuši, kas ir jau darīts un kas vēl darāmais, par ko varam priecāties, ko varētu izdarīt labāk.

Mēs dalāmies šajos svētkos ar to, kas mums ir katram, ar saviem tuviniekiem, ar bērniem, ar vecākiem. Arvien vairāk Latvijā ļaudis saprot, ka ne tikai Ziemassvētkos, bet gada garumā ir labi, ja mēs padomājam arī par citiem, jo nav tā, ka tikai valstij ir jāgādā par visiem, arī mēs katrs esam atbildīgi par savu kaimiņu, par savu brāli. Mēs katrs varam kādam pastiept roku, uzsmaidīt smaidu, varbūt uzklausīt viņu tajā brīdī, kad viņam tik ļoti vajag, lai kāds viņu sadzird.

Ziemassvētki mums atgādina par to, kas ir tuvāko mīlestība, kas ir labdarība, ne tikai kā žests, bet kā pateicība par visu to, ko paši esam saņēmuši šajā pasaulē, šajā savā dzīvē, savā zemē kā pateicību par to, kas mums ir. Dots devējam atdodas – viss, ko kādam iedodam vai atdodam šādi vai citādi, atnāk pie mums atpakaļ. Ir svētīgi domāt par citiem, ir svētīgi dalīties ar citiem.

Ziemassvētkos mēs īpašu uzmanību pievēršam saviem bērniem. Mēs atceramies Jēzus bērnu silitē un trīs gudros no Austrumiem, trīs ķēniņus, kas nāca viņam atnest visdārgākās mirres un dārgākās dāvanas. Pat kronētās galvas noliecās dzīvības brīnuma priekšā. Bērniņš ir Dieva dāvana – gan pestītājs, gan arī katrs cits bērniņš, kas ierodas mūsu vidū. Gādāsim par saviem bērniņiem, atcerēsimies viņus.

Es sūtu īpašus sveicienus visiem Latvijas bērniem - lai viņiem priecīgi svētki! Arī tiem, kam nav tētis vai māmiņa, tiem, kas varbūt ir bāreņu namā vai internātskolā. Es gribētu jums atgādināt, ka jums katram ir sava sūtība, mums visiem ir sava sūtība, mēs visi esam šai pasaulei vajadzīgi, bet mēs īpaši esam vajadzīgi savai zemei, savai Latvijai. Mēs esam maza zeme, un mazā zemē katrs cilvēks ir vēl svarīgāks nekā lielā.

Bērniņi, mīļie, lai Jums visiem ir jauki svētki! Vecāki, dārgie, es gribētu Jūs aicināt padomāt arī par to, ko Jūs gribētu savā dzīvē redzēt nākošgad zem eglītes. Bērni to darīs noteikti, bērniem par to atgādinās Salatētis jeb Ziemassvētku vecītis. Bērni zina, ka vajadzīgs sapņot, cerēt un iedomāties, vecāki un pieaugušie dažreiz to aizmirst, bet mums ir ļoti būtiski arī sapņot un iztēloties to, ko mēs savā dzīvē un savā zemē vēlētos redzēt. Tikai vispirms to izveidojuši savā iztēlē, mēs varēsim to īstenot un realizēt tādu, kādu mēs bijām to cerējuši.

Mēs lūdzam sev dāvanas un sakām par tām paldies. Es domāju, ka mums visiem vajadzētu arī lūgt no Visuma to, ko mēs vēlētos saņemt sev, savai ģimenei, saviem tuviniekiem, savai valstij. Nebaidīsimies lūgt un prasīt, un iztēlē izveidot to, ko mēs vēlamies, to, ko mums vajag, tad brīnumi notiek un īstenojas.

Brīnumi tik tiešām notiek, un tamdēļ es aicinu katru šai Ziemassvētku vakarā domāt par savu brīnumu, domāt par savu zvaigzni, domāt par savu cerību un atcerēties arī citus. Jūs aizdegsiet brīnumsvēcītes, kas spoži degs un mirguļos. Atcerieties, ka katru dienu visā nākamajā gadā arī Jūs varat kādā sirdī iedegt prieku ar laipnu skatu, ar mīļu vārdu. Lai Ziemassvētku miers un gaisma ir Jūsu sirdīs! Es novēlu visiem - lieliem un maziem, jauniem un veciem gaišus un priecīgus Ziemassvētkus!